

עונש מוות בתקופת המשנה והתלמוד

משנה מכות א"י

(י) סנהדרין ההורגת אחד בשבוע נקראת חבלנית. רבי אלעזר בן עזריה אומר, אחד לשבעים שנה. רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים, אלו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף הן מרבין שופכי דמים בישראל:

Mishnah Makkot 1:10

A Sanhedrin that would execute somebody once in seven years would be considered destructive. Rabbi Elazar Ben Azariah says: "Once in seventy years." Rabbi Tarfon and Rabbi Akiva said: "If we were on the Sanhedrin, nobody would have ever been executed." Rabban "Shim'on Ben Gamliel said: "They too would have increased violence in Israel

פירוש רבי עובדיה מברטנורא:

סנהדרין ההורגת אחת בשבוע. אחת לשבע שנים:

נקראת חבלנית. שצריך שיהיו מתונים בדין, ויחזירו בדיני נפשות לזכות:

אף הן מרבין שופכי דמים. מתוך כך אין מכלין הרשעים ומרבים לשפוך דם:

סנהדרין ל"ז ב"ב

גמ' ת"ר כיצד מאומד אומר להן שמא כך ראיתם שרץ אחר חבירו לחורבה ורצתם אחריו ומצאתם סייף בידו ודמו מטפטף והרוג מפרפר אם כך ראיתם לא ראיתם כלום

Sanhedrin 37b:2

GEMARA: The Sages taught in a baraita: How does the court describe testimony based on conjecture? The court says to the witnesses: Perhaps you saw this man about whom you are testifying pursuing another into a ruin, and you pursued him and found a sword in his hand, dripping with blood, and the one who was ultimately killed was convulsing. If you saw only this, it is as if you saw nothing, and you cannot testify to the murder

סנהדרין נ"ו א"כ"ד

תנו רבנן שבע מצות נצטוו בני נח דינין וברכת השם ע"ז גילוי עריות ושפיכות דמים וגזל ואבר מן החי

Sanhedrin 56a:24

The Sages taught: The descendants of Noah, i.e., all of humanity, were commanded to observe seven mitzvot: Establishing courts of judgment; prohibition of blasphemy; idol worship; forbidden sexual relations; murder, robbery; and eating a limb from a living animal

בבא מציעא פ"ג ב

אתיוה לרבי אלעזר ברבי שמעון וקא תפיס גנבי ואזיל שלח ליה ר' יהושע בן קרחה חומץ בן יין עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה שלח ליה קוצים אני מכלה מן הכרם שלח ליה יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו

Bava Metzia 83b

They brought Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, to the authorities who appointed him to this task, and he proceeded to arrest thieves. Rabbi Yehoshua ben Korḥa sent Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, the following message: You are vinegar, son of wine, i.e., you are wicked in comparison

to your father, the righteous Rabbi Shimon, just as vinegar is spoiled wine. Until when will you inform on the nation of our God to be sentenced to execution by a gentile king's court? Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, sent a message back to him: I am merely eradicating thorns from the vineyard, i.e., I am removing the wicked from the Jewish people. Rabbi Yehoshua ben Korḥa sent back to him: Let the Owner of the vineyard, i.e., God, come and eradicate His own thorns. It is not your place to do this

סנהדרין ע"א א - בן סורר ומורה

אמר רבי שמעון: וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין האיטלקי אביו ואמו מוציאים אותו לסקלו? אלא לא היה, ולא עתיד להיות. ולמה נכתב? דרוש וקבל שכר. אמר ר' יונתן: **אני ראיתי וישבתי על קברו.**

תוספתא סנהדרין י"ה

כל חייבי מיתות שבתורה אין מכמינן עליהם חוץ מן המסית כיצד עושין לו כונסין לו שני ת"ח לבית הפנימי והוא יושב בבית החיצון ומדליקין לו את הנר כדי שיהיו רואין אותו ושומעים את קולו וכן עשו לאיש אחד בלוד נמנו עליו שני תלמידי חכמים **והביאוהו לב"ד וסקלוהו.**

שבת י"ע"א

כל דיין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית כתיב הכא ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב וכתוב התם ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

Shabbat 10a

Any judge who judges a true judgment truthfully, even if he sits in judgment only one hour, the verse ascribes to him as if he became a partner to the Holy One, Blessed be He, in the act of Creation. This conclusion is derived by means of a verbal analogy [gezeira shava]: It is written here: "And the people stood over Moses from the morning until the evening." And it is written (there, in the act of Creation: "And it was evening and it was morning, one day" (Genesis 1:5

ברכות נ"ח א

רבי שילא נגדיה ליהוה גברא דבעל גויה. אָזל אָכל בֵּיהּ קורצֵי בֵּי מַלְכָּא, אָמַר: אִיכָּא חַד גְּבָרָא בִּיהוּדָא דְקָא דִּינָא בְּלֹא הֶרְמֵנָא דְמַלְכָּא. שָׁדַר עָלֵיהּ פְּרִיסְתָּקָא. כִּי אָתָּא אָמַר לֵיהּ: מַאי טַעֲמָא נִגְדַתִּיהּ לְהָאִי? אָמַר לֵהּ: דְּבָא עַל חֲמִרְתָּא. אָמַר לֵיהּ: אֵית לָךְ סִהְדִּי? אָמַר לֵהּ: אֵין. אָתָּא אֵלֵיהּ אֲדָמִי לֵיהּ כְּאִינִשׁ, וְאַסְהִיד. אָמַר לֵיהּ: אֵי הָכִי, בֵּר קִטְלָא הוּא! אָמַר לֵהּ: אָנִן מִיּוֹמָא דְגָלִינִן מֵאַרְעִין לִית לָן רְשׁוּתָא לְמַקְטֵל.

Berakhot 58a

Rabbi Sheila ordered that **a man who had relations with a gentile woman be flogged** That man **went to inform the king and said: There is one man among the Jews who renders [judgment without the king's authority] *[harmana]*** The king **sent a messenger *[peristaka]* for Rabbi Sheila to bring him to trial** **When Rabbi Sheila came, they said to him: Why did you order flogging for this man? He said to them: Because he had relations with a female donkey** According to Persian law this was an extremely heinous crime, so **they said to him: Do you have witnesses that he did so? He replied: Yes, and Elijah the prophet came and appeared as a person and testified** **They said to Rabbi Sheila: If so, he is liable for the death penalty; why did you not sentence him to death? He replied: Since the day we were exiled from our land we do not have the authority to execute, but you, do with him as you wish**

בבא קמא קי"ז א

ההוא גברא דהוה בעי אַחוּזִי אַתִּיבְנָא דְחִבְרִיהּ. אָתָּא לְקַמִּיָּה דְרַב, אָמַר לֵיהּ: "לֹא תַחֲוִי וְלֹא תַחֲוִי!" אָמַר לֵיהּ: "מַחֲוִינָא וּמַחֲוִינָא!" יְתִיב רַב כְּהֵנָּא קַמִּיָּה דְרַב, שְׁמַטִּיָּה לְקוּעִיָּה מִיְנִיהּ...

אמר ליה רב: "כְּהֵנָּה, עַד הָאֵידָנָא הוּא פְּרָסָא – דְּלֹא קִפְדִּי אֲשֵׁפִיכוֹת דְּמִים, וְהִשְׁתָּא אִיכָא יוֹנָא – דְּקִפְדּוּ אֲשֵׁפִיכוֹת דְּמִים, וְאָמְרִי מְרָדִין, מְרָדִין. קוּם סָק לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל..

Bava Kamma 117a

The Gemara relates another incident: There was a certain man who desired to show another individual's straw to the gentile authorities, who would seize it. He came before Rav, who said to him: Do not show it and do not show it, i.e., you are absolutely prohibited from showing it. The man said to him: I will show it and I will show it, i.e., I will certainly show it. Rav Kahana was sitting before Rav, and, hearing the man's disrespectful response, he dislodged the man's neck from him, i.e., he broke his neck and killed him. Rav then said to Rav Kahana: Kahana, until now there were Persian rulers who were not particular about bloodshed. But now there are Greeks who are particular about bloodshed, and they will say: Murder [meradin], murder, and they will press charges against you. Therefore, get up and ascend to Eretz Yisrael.

ספרי זוטא במדבר לה כב, עמ' 334

"התקינו שיהו הורגין ברגל... 'מות יומת' מיתה שגזרו עליו בית דין. מניין שיכו אותו באבנים בחצים ובפלחות? תלמוד לומר 'מות יומת' מכל צד. אין במשמע אלא בזמן שהסנהדרין במקומה, בזמן שאין הסנהדרין במקומה? נתחייב אדם סקילה ביתו נופל עליו, או חיה גוררתו"

They established that they wikk kill at the "Regel"... 'Death shall be put onto thee/ is a death that' was sentenced to him by a court of law. How do you know they strike him with stones, arrows, and spears? It is Learn to say 'death shall be put onto thee' from every side. It only happened when the Sanhedrin is in place, what is the law when the Sanhedrin is not in place? If a person is liable to "be stoned, his house falls on him, or an animal drags him

משנה סנהדרין ז:א

(א) ארבע מיתות נמסרו לבית דין, סקילה, שרפה, הרג, וחנוק. רבי שמעון אומר, שרפה, סקילה, חנק, והרג.

Mishnah Sanhedrin 7:1

Four [forms] of capital punishment were given over to the courts: stoning, burning, (1) decapitation, and strangulation. Rabbi Shimon says, burning, stoning, strangulation, and decapitation

משנה סנהדרין ד:ה

(ה) כיצד מאימין את העדים על עדי נפשות?

היו מכניסין אותן ומאימין עליהן. שָׁמָא תֹאמְרוּ מֵאֵמֶד, וּמִשְׁמוּעָה, עַד מִפִּי עַד וּמִפִּי אָדָם נֶאֱמַן שְׁמַעְנוּ, או שָׁמָא אִי אַתֶּם יוֹדְעִין שְׁסוּפְנוּ לְבַדֵּק אֶתְכֶם בְּדַרְיָשָׁה וּבְחִקְיָה. הוּא יוֹדְעִין שְׁלֹא כְּדִינִי מִמוֹנוֹת דִּינִי נִפְשׁוֹת. דִּינִי מִמוֹנוֹת, אָדָם נוֹתֵן מִמּוֹן וּמִתְכַּפֵּר לוֹ. דִּינִי נִפְשׁוֹת, דָּמוֹ וְדָם זִרְעִיּוֹתָיו תְּלִינִין בּוֹ עַד סוֹף הָעוֹלָם, שָׁכֵן מְצִינוּ בְּקִין שֶׁהָרַג אֶת אָחִיו, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ד) דְּמִי אָחִיךָ צִעֲקִים, אִינוֹ אוֹמֵר דָּם אָחִיךָ אֵלָּא דְּמִי אָחִיךָ, דָּמוֹ וְדָם זִרְעִיּוֹתָיו. דְּבָר אַחֵר, דְּמִי אָחִיךָ, שֶׁהָיָה דָּמוֹ מְשֻׁלָּה עַל הָעֲצִים וְעַל הָאֲבָנִים.

לפיכך נברא אדם יחיד, ללמדך, שכל המאבד נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאילו אבד עולם מלא. וכל המקים נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאילו קים עולם מלא...

וְלִהְיִיד גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ כְּמָה מְטַבְּעוֹת בְּחוֹתֶם אֶחָד וְכָלֵן דּוֹמִין זֶה לָזֶה, וּמִלֵּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא טֵבֵעַ כָּל אָדָם בְּחוֹתֶמוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן וְאִין אֶחָד מֵהֶן דּוֹמָה לַחֲבֵירוֹ. לְפִיכָךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיֵּב לוֹמֵר, בְּשִׁבְלִי נִבְרָא הָעוֹלָם. וְשָׁמָא תֹאמְרוּ מֶה לָּנוּ וְלַצָּרָה הַזֹּאת, וְהֵלֵא כְּבָר נֶאֱמַר (ויקרא ה) וְהוּא עַד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יֵגִיד וְגו'. וְשָׁמָא תֹאמְרוּ מֶה לָּנוּ לַחוּב בְּדָמוֹ שֶׁל זֶה, וְהֵלֵא כְּבָר נֶאֱמַר (משלי יא) וּבִאֲבָד רִשְׁעִים רָנָה:

Mishnah Sanhedrin 4:5

How do we inspire awe in the witnesses in a capital case? We bring them in [to the court's (5) chambers] and press them: "Perhaps what you say [isn't eyewitness testimony] is but your own assessment, or from rumors, or you're witnessing an actual witness testify, or your reporting what a trustworthy said. Or perhaps you were unaware that by the end we'd interrogate you, with examination and inquiry. Know that capital cases are not like monetary ones. In monetary cases, [a false witness] can return the money and achieve atonement. But in capital cases, the blood of [the victim [and all his future offspring hang upon you until the end of time

For thus we find in regard to Cain, who killed his brother, "The bloods of your brother scream out!" (Genesis 4:10) - the verse does not say blood of your brother, but bloods of your brother, because [it was his blood and also the blood of his future offspring [screaming out

It was for this reason that man was first created as one person [Adam], to teach you that anyone" who destroys a life is considered by Scripture to have destroyed an entire world; and anyone who ".saves a life is as if he saved an entire world

And also, to express the grandeur of The Holy One [blessed be He]: For a man strikes many coins from the same die, and all the coins are alike. But the King, the King of Kings, The Holy One [blessed be He] strikes every man from the die of the First Man, and yet no man is quite like his friend

Therefore, every person must say, "For my sake the world was created." [The judges' speech continues:] "Maybe you [the witnesses] will now say, 'What do we need this, and all this anxiety for [let's not come forward even with true testimony]!' But Scripture has already spoken: "If he be a witness - having seen or known - if he does not express it, he shall bear his sin." (Lev. 5:1) Maybe you will now say, 'What do we need this, to be responsible for another man's death?' But Scripture "(has already spoken: "When the wicked are destroyed there is rejoicing." (Prov. 11:10

משנה אבות ג' י"ד

(יד) הוא ה'יה אומר, חביב אדם שנברא בצלם. חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר (בראשית ט) כי בצלם אלהים עשה את האדם. חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום, שנאמר (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה. חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם, שנאמר (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם, תורתִי אל תעזבו:

He used to say: Beloved is man for he was created in the image [of God]. Especially beloved is he for it was made known to him that he had been created in the image [of God], as it is said: "for in the image of God He made man" (Genesis 9:6). Beloved are Israel in that they were called children to the All-Present. Especially beloved are they for it was made known to them that they are called children of the All-Present, as it is said: "you are children to the Lord your God" (Deuteronomy 14:1). Beloved are Israel in that a precious vessel was given to them. Especially beloved are they for it was made known to them that the desirable instrument, with which the world had been created, was given to them, as it is said: "for I give you good instruction; forsake .(not my teaching" (Proverbs 4:2